

De sacra confessione

boli quasi deum emendans impie applicavit. Sicut enim aculeata reptilia perfidit in aculeatam caudam sic etiam isti in gladio perunt. Quos gladius eorum in cauda notat, sequens scilicet in his manifestat. Unde subdit. Et cauda eorum sicut serpentes hinc capitata: et in his nocet. Sicut enim serpentes figure longe est qui in culpidem surgit sic et gladius huius figure eorum acumine suo ledit quod capillos vice capit hinc tanto ampliore fiduciam stultus perbet quanto in cetera arma patior est ut alijs noceat. Item dicitur. Armatus gladius in via superbi: custos autem aie sue longe recedit ab ipsis. Licet enim via perit vite hominum peritium et superborum flagellum ceterorum a deo patitur et traditi sunt isti eorum armis et gladijs: nisi nequaquam nocere possint his quod aias suas bene ab offensione seruat. Ecce ergo manifeste et propheticum sermo pronunciat ea que nris reprobis exprimito certo nouum esse completa. Ecce quod iam palam fecimus quasi sit piculi ipsius. cor porat. et ipse sentit e corde. fatetur ore. et adimplere ope peritiam impietates. ut corde ore et ope omnia peccata detestentur fugiant et abominentur quod naturali perit sensu sunt: tranquilla charitate et fratrum dilectione omnes nos et tota ciuitas imo omnes de patria occurrant inuicem in amplexu amoris et osculi pad. hoc perit amore rostrissimo iesu christo. Qui cum perit et spulcat inhabitat vitiorum et pacificorum corda hic per gratiam et in futuro per gloriam per infinita seculorum Amen

Feria. ij. post tertiā dñicas in quadragesima de sacra confessione et fructibus eius. Ser. xxvij.

Clausum est celum

clausum est celum tribus locis. et in eius gelio hoc. Nec mirum si deficit charitas in mente christianorum cum ipsi largitori charitati quod est christi et dei meritum peccatorum obicere ponant et cordibus obstinati impenitentur viuunt ut merito dicamus. Clausum est celum ut scilicet celestis influentia gratiarum celi aptiori et diuine influentie gratiarum ipsa mala voluntas: et propositum mundane ac vitiose vite quod a se abiecerit. merito poterit dicere cum propheta. Adhuc de summo et accepit me: et assumpsit me de aquis multas. Et tunc. Adhuc de summo. scilicet gratias antedictas: in illud Iad. i. De daruz optumum et oem donum peccati delirus est descens

dens a pre luminis. Et accepit me. scilicet ad penitentiam salutare. Sicut dicitur. xi. de talibus dicitur. Ego quasi nutritus effraim portabam eos in brachijs meis. Et assumpsit me. scilicet extraxit me per penitentiam veram: de aquis multis. id est multitudine peccatorum. Unde Beatus. xlij. mystice dicitur. Ruben. Effusus es sicut aqua non crebas. id est non perueras in culpis. Porro cum propheta ait misit de summo: notat gratiam peruenientem. cum addit et accepit me: indicat gratiam persequentem. Cum vero subdit et assumpsit me de aquis multis: notat gratiam subsequentem. Que quidem gratia apto celo quod prius clausus erat a deo misericorditer dantur in penitentia vera. id est in penitentie confessione et satisfactione. Dimissis igitur ad penitentiam que dicitur perit de penitentie et satisfactione: hic de confessione aliquid perstringam. Pro quo assumere possumus prophetam cum verbis in psalmo. xxi. Dixi confitebor aduersum me iniustitiam meam domino etc. Et potest esse aliud thema in penitentia. In quibus sacratissimis verbis tria mysteria de vera confessione manifestantur. Primum dicit confessionis auctoritas: quod dicitur dixi domino. Secundum confessionis necessitas: quod dicitur confitebor aduersum me iniustitiam meam. Tertium confessionis utilitas: quod subdit. Et tu remisisti impietatem peccati mei.

Articulus primus quod est confessio et vñ sacramentalis confessio auctoritate et origine sumptis.

Primum mysterium est de confessionis auctoritate. Item dicitur psalmo. dixi domino. id est deo. Pro quo mysterio declaranda tria ad penitentiam de confessione consideremus. Primo eius auctoritatem. Secundo eius dignitatem: tertio eius potestatem.

Quid est confessio secundum diffinitionem et de triplici varia confessione. Cap. i.

Primo consideremus confessionis auctoritatem. Secundum enim Augustinus. Confessio est per quam morbus latens sub spe venie apertur. Pro cuius noticia adueniendum est: quod triplex confessio distingui potest. Quarum prima fit in foro conscientie: scilicet in foro iusticie: tertia in foro penitentie. Prima vero confessio fit in foro conscientie: quia omnis homo rationalis vel actu vel habitu facere tenetur. Hec autem confessio est deo omnia appropiare bona: et sibi omnia mala dicendo. Non nobis dñe non nobis etc. Et illud psalmo. De me annunciaui tibi vitam meam. Hec autem confessio pertinet ad virtutem latrerie et opponit blasphemiam quam sibi appropriat bona: deo autem mala. Unde